U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **X. Z.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, čj. OAM-446/ZA-ZA11-ZA21-R2-2016, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 7. 2021, čj. 19 Az 10/2021-46,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené opatrovnici Mgr. Evě Kantoříkové, advokátce se sídlem Jaselská 197/14, Brno, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zastavil podle § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, avšak řízení o ní Krajský soud v Ostravě shora označeným usnesením podle § 33 písm. b) zákona o azylu zastavil, protože se mu nepodařilo zjistit současné místo pobytu žalobce.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti tomuto usnesení kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud mu proto 23. 8. 2021 zaslal poučení o složení senátu spolu s *Potvrzením o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Tuto zásilku se však stěžovateli na adresu uvedenou v kasační stížnosti (M. X, H.) nepodařilo doručit, neboť ji podle informací uvedených poštovní doručovatelkou nebylo možno vložit do schránky. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku (jenž byl součástí kasační stížnosti) zároveň soudu sdělil, že na uvedené adrese se stěžovatel dle pobytové kontroly nezdržuje.

[3] Nejvyšší správní soud proto prověřoval místo aktuálního pobytu stěžovatele. Z elektronické evidence žadatelů o mezinárodní ochranu zjistil, že adresa uvedená

stěžovatelem na kasační stížnosti je poslední evidovanou adresou jeho pobytu, na níž se měl podle uvedených údajů zdržovat do 31. 8. 2020. Dále soud vyzval Organizaci pro pomoc uprchlíkům (která jménem stěžovatele podala kasační stížnost na základě plné moci udělené v řízení před krajským soudem, dále „OPU“) žalovaného a Ředitelství cizinecké policie ke sdělení aktuální adresy místa pobytu stěžovatele, je-li jim známa. Žalovaný i Ředitelství cizinecké policie k této výzvě uvedli, že jediná jim známá adresa stěžovatele je adresa uvedená v záhlaví tohoto usnesení, na níž se podle evidence vyskytoval do 31. 8. 2020. Jiná adresa jim není známá. OPU v odpovědi na dotaz soudu sdělilo, že kromě výše uvedené adresy je jim známa ještě adresa Š. X, H. K., na níž stěžovatel podepsal plnou moc udělenou pro zastupování v řízení před krajským soudem. Obě adresy OPU sdělilo též krajskému soudu. Z obsahu spisu krajského soudu nicméně Nejvyšší správní soud ověřil, že adresa sdělená OPU v Hradci Králové nebyla zaznamenána v evidenční kartě stěžovatele. Krajský soud na uvedené adrese nechal provést pobytovou kontrolu ze strany Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, které při dvou kontrolách (ve dnech 28. 5. 2021 a 30. 5. 2021) zjistilo, že stěžovatel se na uvedené adrese nenachází a ani zde (podle sdělení sousedů z domu) nežije. Jedná se tedy o adresu, která není uvedena v příslušné evidenci a která již byla v řízení před krajským soudem prověřena s tím, že stěžovatel se zde nezdržuje. Jiná adresa místa pobytu stěžovatele není Nejvyššímu správnímu soudu známa a nebyla zjištěna ani ve správním řízení, ani v řízení před krajským soudem. Jiná adresa není známa ani OPU, které z pozice zmocněnce za stěžovatele kasační stížnost podalo.

[4] Za této situace Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 9. 2021, čj. 8 Azs 270/2021-33, ustanovil pro řízení o podané kasační stížnosti podle § 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení § 64 s. ř. s., stěžovateli opatrovnici z řad advokátů, Mgr. Evu Kantoříkovou.

[5] Nejvyšší správní soud se následně zabýval tím, zda jsou splněny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti. Dospěl k závěru, že tomu tak není.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon*.

[7] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu *soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).*

[8] K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Např. podle rozsudku ze dne 14. 8. 2009, čj. 8 Azs 21/2009-91, vychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005,
čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS, vyslovil, že „*nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde* […] *soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele* […] *a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích* […] *pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý.*“ Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt žadatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.

[9] Nejvyšší správní soud dne 29. 9. 2021 opětovně provedl lustraci stěžovatele v elektronické evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu a také v centrální evidenci vězněných osob. K pobytu stěžovatele však žádné nové informace nezjistil. Nejvyšší správní soud provedenými dotazy využil dostupné možnosti, aby bylo zjištěno aktuální místo pobytu stěžovatele. Přesto se současné místo jeho pobytu nepodařilo zjistit. Na adrese uvedené stěžovatelem v kasační stížnosti, která je zároveň jeho poslední evidovanou adresou v evidenci žadatelů o mezinárodní ochranu, nelze stěžovateli doručovat a podle sdělení žalovaného zde stěžovatel nepobývá, což bylo prokázáno pobytovou kontrolou provedenou ve správním řízení. Tato adresa navíc byla evidována jako aktuální místo pobytu stěžovatele pouze do dne 31. 8. 2020, žádná nová adresa v evidenci uvedena není. Na adrese, kterou soudu sdělil zmocněnec stěžovatele, nechal krajský soud v řízení o žalobě provést pobytovou kontrolu, z níž vyplynulo, že ani zde se stěžovatel nezdržuje. Jelikož zmocněnec neuvedl žádné důvody, z nichž by plynula změna okolností, nepovažoval Nejvyšší správní soud za nutné ve vztahu k téže adrese (která ani není v evidenci uvedena) pobytovou kontrolu opakovat. Z informací dostupných Nejvyššímu správnímu soudu tedy není patrno, na jaké adrese stěžovatel aktuálně pobývá.

[10] Protože jsou splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[11] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[12] Ustanovené opatrovnici soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatele, neboť v řízení neučinila žádný úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. října 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu